

Panopojat 2: paneudutaan asiaan

"Tulin, näin, panin", näin ei ole sanonut Julius Caesar, sillä tuo onneton rätti ei elänyt panopoikien aikakaudella. Pyöreähkön pöydän kostean kastetut ritarit ovat ratsastaneet orillaan uuteen seikkailuun kuluneena talvena: siman kullankänninen jatko-osa on viimein täällä! Tällä kertaa panoluolaa täyttää entistä suuremmat rivit: Patrick, Leevi, Nasse, Pinja, Eetu, Karim ja Tommi vastasivat trumpetin kutsuun, tähän 30l- saavin soidihuutoon, ja ristipurentaretkemme alkoi jälleen. Luvassa on räjähdyksiä, paljasta pintaa, ja ennen kaikkea jääkiekkoa. Tervetuloa seuraamaan kasvutarinamme toista osaa.

Osa 1 - kauppa

"Mikäs on meidän suunnitelma illalle?" Mysteerinen, whatsappin taakse piiloutunut henkilö utelee ryhmächatista. "Viideltä prismalle. Meitsin autolla takas", vastaus tarjoillaan kuin apteekin hyllyltä: sellainen apteekki siis, missä ei ole niitä hienoja robotteja ja hyllystä löytyy vaan paracetamolia ja pirtua. Panokutsun kuultuaan sankarimme Prisman takapihasta Kuopion kolkoimpiin kulmiin (Petonen) alkavat lähestymään tuota viherkasvilla varustettua hypermarketin eteistä.

Kaikki ovat enemmän tai vähemmän ajoissa, paitsi hävyttömän pahasti myöhästyneet, jotka saapuivat vasta päätepysäkille. Panopojat ovat koossa jälleen, ja uljaat velhomme ovat siirtyneet Viisasten kivesten neppailusta Salaisuuksien supermarkettiin. Missiomme on selvä: päihittää paha Valdemar sekä maussa että litrahinnassa.

Päihitimme ensiaskelilla jo suuria esteitä (pieni lapsi wc-oven edessä, ei päästy ulos) sekä pitkiä

labyrintteja (oltiin väärässä päässä prismaa). Saavuimme pian sokerihyllylle, kotipolttajän luvattuun maahan. Suunnitelma oli selvä: "no tota ööö, otetaa vaikka tän verra näitä ja sit 10 sitruunaa." Selväpäiset sankarimme saivat haluamansa, ja suuntaavat kohti päämajaa.

Kuva 1 Merirosvoarkun saalis

osa 2 - pannaan menemään

Kuva 2 Olennainen

Bästa passagerare, det här är R-tåget till Tammerfors. Tågets främsta enhet fortsätter till Tammerfors. Före Tammerfors stannar vi i Böle, Niirala, Böle, Kervo, Kervo, Böle, Prisma och Niirala. Trevlig resa.

Simamme aineksiin kuuluu tällä kertaa sitruunat, fariinisokeri, kidesokeri ja yllättävänä käänteenä hunaja. Odotukset korkealla siirryimme heti olennaiseen (ks. kuva 2). Hunaja on aina enemmän tai vähemmän juoksevaa, meidän erämme oli sitä vähemmän juoksevaa. Siksi laitoimme ensitöikseen purkit kuumaan veteen, jotta itse tavara saataisiin helpommin pois. Tällä välin tavaramme desinfioitiin ammattilaisten aineella, sitruunat kuorittiin ja kuoret pantiin talteen. Keitettiin valtava määrä vettä, johon sulatettiin kaikki sulavat aineet.

Sokereita sekoitellessa sekaisin saattaa sitruunat sutjakasti sekaan spuristaa. Ideana tässä oli saada sitruunan mehu mukaan simaan ilman sitä kamalaa hedelmälihaa, mikä ei sovi alkoholijuomiin vaikka mitä mieltä olisi appelsiinihunun suhteen. Siivilöimme siis tavaran huolellisesti, palasimme yksille olennaisille ja jatkoimme tekemistä.

Kuva 3 Sokerit ja sitruunamehu

Kuva 4 Viimeiset hunajat purkeista ja yleistilanne

osa 3 - Hiivapukki kuplii ja syö

Kuva 6 Pojan käynnistys

Astiamme on täynnä sitä itseään, väriskaala kohdillaan, on aika käynnistää hiiva. Tällä kertaa käytimme tuorehiivaa, joka alkaa toimimaan hieman matalammassa lämpötilassa kuivahiivaan verrattuna. Emme kokeneet erikois- tai pikahiivojen sopivan hitaan mässäilevään simaprojektiimme.

Rikoimme palasen astiaan sokeriveden sekaan, jossa annoimme pienten, ahkerien kavereiden heräillä keskenään ja kuplia hetkisen ennen saaviin kaatamista. Tällä varmistettiin, että se on todella käynnistynyt eikä tapahdu vahinkoja.

Muutaman olennaisen jälkeen olikin jo aika siirtää hiiva suurempaan vesistöön ja lukita poikamme hapettomaan tilaan pitkäksi aikaa. Hän alkoi kuplimaan hyvin hitaasti, mutta iltaan mennessä pojalla oli jo paljon juteltavaa vesilukon lävitse. Tämä sai panopojat hyvin onnellisiksi.

Kuva 7 Poika löytää yösijan Letkulandiasta

Suuren työn päätteeksi panopojat palkitaan kostealla illalla, johon sisältyy muun muassa pimeä, tammikuinen maisema (ikkunasta ei nähty mitään). Ensimmäisen vaiheen lähestyessä loppuaan jätämme pojan Letkun huostaan, ja palaamme asiaan noin kuuden viikon kuluttua. Tilannetta seurattiin käymisen ajan, ja kuplia tuli hyvin aktiivisesti pitkällä aikavälillä. Oletetaan sen johtuneen pienehköstä hiivamäärästä.

Osa 4 - neljäs osa

Poika hiljenee helmikuussa, pullo täyttyy myös helmikuussa. On nimittäin aika ottaa lappo kauniiseen käteen ja hajottaa poika 25 osaan ja tunkea Letkun häkkivarastoon. Pyöreähkön pöydän ritarikomitea ratsasti orillansa Matkukseen, tuohon Kuopion Ikeaan. Sankarimme muodostivat Kanahaukan killan etsiäkseen Juomalan varjelukset tuosta kotitalouden viidakosta. Tarvitaan patenttikorkillisia pulloja litran tilavuudella, ja Ikean henki toteuttaa toiveemme. Pulloja lähti mukaan 25, ja näitä tulemme käyttämään aina ja ikuisesti, kunnes kuolema meidät korjaa.

Saavuimme pullojen kanssa paikan päälle, ja pääsemme heti hommiin. Pullot täytyy tietenkin desinfioida lapon kanssa, mikä piti tehdä käsipelillä. Useiden käsiparien avulla pääsemme kuitenkin hyvään vauhtiin, ja pian pullot on desinfioitu ja valmiita täytettäväksi. Elävä liha harvoin kuuluu pöydälle, mutta tämä poika ei ole hetkeen enää hengittänyt. Poika siis nostetaan keittiötasolle ja lappo suunnataan alaspäin. Annetaan painovoiman hoitaa kova työ.

Pullojen täytössä tarvitaan nopeita liikkeitä, ketteriä käsipareja, kärsivällistä tarkkaavaisuutta ja ennen kaikkea hyvää seuraa. Voimme ylpeästi todeta, että meiltä löytyy ainakin listan viimeinen. Steffe pitää kiinni letkusta, Eetu pullottaa letkun päällä, Letku ottaa täysiä pulloja vastaan ja loput ojentavat tyhjiä pulloja toimien samalla henkisenä tukena. Tämähän on kuin liukuhihnalla tekisi! Valitettavasti meiltä puuttui hihna. Pullot pullotettiin, pakattiin laatikoihin ja kannettiin syvälle kellariin jälkikäymistä varten. Työmme on jälleen kerran tehty.

Kuva 8 Pulloja saatiin lopulta aika monta (yli 3)

Panopojat ovat urakkansa uurastaneet ja pääsevät nauttimaan työnsä käyneistä hedelmistä.

"Ikeasta pulloja hamstrattiin,
Niiralan luolaan ajettiin.
Taikaliemet poreilivat,
pojat odottivat.
Rohkeat maistoivat,
toiset kaihtoivat."

"Ihmeä, iloinen sekä
kädessä kiinnipitävä"

"Hunajainen, vahvaa ja
aikalailla sokeritonta,
lisäisin ite sokeria
sekaan mut muuten
mahtava juoma 4,9/5"

"vahva kultainen
poika, 5/5 <3"

"sokeriton wabbusima likööri
4,673/5"

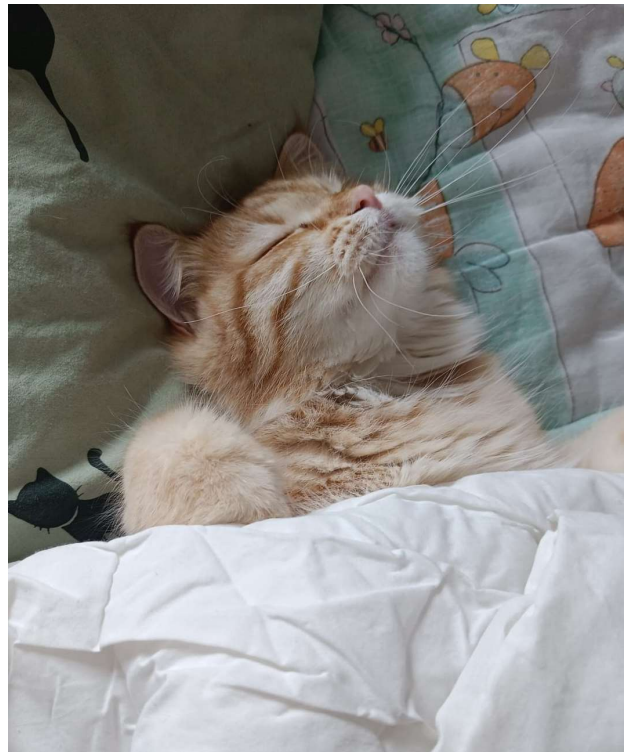
"No joo maistuu maistuu
4/5/1"

"Tymäkkä juhla juoma,
josta vältit pystyi jo
nuuhkaisemalla
aistimaan. Juhlatunnelma
on tämän juoman takuu!
4,5/5"

Osa 6 – loppusanat

Siinä se oli, iso kiitos jälleen kaikille faneille ja lukijoille jatkuvasta tuestanne! Erityisesti haluamme kiittää Vesa-Matti Loiria, Ikeaa sekä toiminnan lopettanutta panimotarvikeyritystä Lappoa. Panopojat eivät suinkaan vaivu horrokseen, vaan meillä on jo uudet kujeet mielessä. Niistä lisää seuraavassa painoksessa joskus taas sitten. Niin. Ettäs tiedätte. Nauttikaa ylijääneestä kuvamateriaalista!

Tekstin kirjoittanut Eetu Mikkonen, mukana menossa Karim Yaghi, Tommi Vestman, Yu Qianxing, Pinja Piipponen, Leevi Airola ja Patrick Stenfors